

ber, altsaa i den hebedste Sommertid, der for-
aarfsage de fleste Hebebrande. Naar man alt-
saa vedtager denne Endring, mener jeg, at
man idetmindste indtil videre vil kunne finde
sig tilfredsstillt derved; thi de fleste af de nu
saa meget hyppige og skadelige Hebebrande vil
da vistnok forebygges. Vi maae vel lægge
Mærke til, at det, hvorpaa det især kommer
an, er at forhindre, at Afbrændingen foretages
paa en uforstigtig Maade, hvorimod det er
mindre vigtigt, om Vedkommende kunne faae
Erstatning for den Skade, der skeer, eller ikke;
i Reglen er den Skade, der skeer, saa stor, og
meget ofte eie de, der forarsage Skaden, saa
lidet, at der næsten albrig kan blive Spørgs-
maal om Skadens Erstatning, men at Skaden
kan være stor vide Alle, som kjende de Egne,
hvor Hebebrand finder Sted. Det er ikke
alene den positive Skade, der kan være me-
get stor, men der forarsages ogsaa meget
ofte indirecte Tab, og jeg skal i den Retning
med Hensyn til Ringkjøbing Amt kun anføre,
at foruden den store Skade, som Hebebrande
have forarsaget derved, at mange Folks Lyng
er brændt, har en Hebebrand forarsaget en
meget stor og farlig Sandflugt, der, saavidt jeg
troer, ikke endnu er dæmpet og meget vanskelig
vil kunne dæmpes. Der er indvendt mod dette
Forflag, at det vil hemme Mose- eller Hebe-
afbrænding; ja det er ganske vist, men naar det
først bliver Regel, at der ikke maa brændes i
disse 10 Uger, men derimod i den øvrige Deel
af Aaret, vilde Folk meget let kunne indrette sig
paa at brænde til den Tid. Da her i Reglen
ikke er Tale om Brænding af den staaende
Lyng, men derimod kun om Brænding af Jord,
saa kommer det især an paa, om Overskorpen
er saa tør, at den kan brændes. Dette er for
det Meste Tilfælde i April og Mai Maaneder,
og den store Fordeel, der er ved at brænde paa
den Tid istedetfor senere, er den, at vel Over-
skorpen i disse Maanedere, da man i Alminde-
lighed har en stor Tørke, er saa tør, at den
kan brænde, hvorimod Underbunden endnu er
saa fugtig fra Vintertiden, at der ikke kan gaae
Ild i den; og ved disse Hebebrændinger op-
staaer Faren netop derved, at Ilden tager fat
i Underbunden; da kan den ikke i lang Tid
slukkes, hvormeget man ogsaa gjør sig Umage

derfor. Den ærede Rigsdagsmand for Viborg
Amts Bde Valgrebs (Albertsen) nævnte som
en af Grundene imod Hebeafbrænding om
Sommeren, at den fordrev Fugtighed, og en
anden Rigsdagsmand her ligeoverfor (Kjer)
troede derimod, at den fremmede Fugtighed;
jeg for min Part kan naturligtvis ikke afgjøre
Noget i den Retning; jeg har ikke anstillet
Observationer i saa Henseende, men saavidt jeg
ved er det videnskabeligt afgjort — man vil
kunne erfare det ved at læse flere Afhandlinger
af nuværende Profesør Drsted, som jeg har
fundet i dansk Maanedsskrift —, at den saa
stærkt uvidelste Hebe fordriver Fugtigheden eller
Skyerne, og altsaa Regnen. Af den Hoved-
anskuelse jeg, ifølge det her Omtrede har, følger,
at jeg naturligtvis først stemmer for det under
Nr. 45 opførte Endringsforslag, og da jeg i
ethvert Tilfælde erkjender, at ogsaa de andre
Endringsforslag vilde forbedre Paragraphen,
vil jeg stemme for dem alle, da jeg ikke kan
faae Paragraphen heelt ud.

Formanden: Der er en Misforstaaelse
tilstede hos den ærede Taler; det er nemlig en
Selvfølge, at da der er stillet Endringsforslag
til § 25, vil der, naar disse ere afstemte, blive
stemt over selve Paragraphen, og der vil altsaa
da være Leilighed for den ærede Taler til at
stemme mod den.

R. Wedersen: Forflaget under Nr. 53,
der er stillet af en æret Rigsdagsmand og mig
i Forening, gaaer ud paa en Forandring i §
27. Denne Paragraph gaaer nu ud paa, at det
er Brandfogden paa Stedet og nærmeste Na-
boer, der skulle gives Underretning om Afbræn-
ding af de Gjenstande, som Paragraphen om-
taler, men det er jo ikke sjælbent, at Folk blive
alarmerede ved, at en saadan Brand finder
Sted, naar de ikke vide hvad det er der bræn-
der, og det er jo meget vanskeligt, for ikke at
sige umuligt, at fjelne f. Ex. mellem Forbræn-
ding af Rapskalm og en virkelig Ildbrand;
naar man stiller strenge Fordringer til Folk,
maa man dog ogsaa betrygge dem imod, at de
ikke blive alarmerede for Ingenting, og derfor
er det, vi have tilladt os at stille dette For-
slag. Den høitærede Minister meente, at For-